

และเที่ยงธรรม นับแต่วันที่นายอำเภอประกาศให้มีการเลือกผู้ใหญ่บ้านจนถึงวันเลือก ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อจุงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกลงคะแนน หรืองดเว้นการลงคะแนน ดังนั้น จึงเห็นว่าการใช้รูปภาพของนายสมใจ ปานจิน โฆษณาเพื่อให้ได้มาซึ่งคะแนนเสียง ของผู้ใหญ่บ้าน จึงถือว่าyang ไม่เข้าลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง (๑) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ประกอบกับขั้นตอนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีการแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลทรายขาว อําเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่อย่างใด จึงได้ทำบันทึกยุติเรื่อง ตามบันทึกลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และ (๒) ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยกล่าวหาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขาดคุณสมบัติการดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจากมีความรู้ต่ำกว่า การศึกษาภาคบังคับ ประถมศึกษาปีที่ ๖ ตามมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน ให้ นายอำเภอ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสามคนและตัวแทนราษฎรผู้มีสิทธิเลือกซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของราษฎรในหมู่บ้านนั้นจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน แต่ไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งโดยปกติในที่ประชุมราษฎรก่อนดำเนินการเลือกผู้ใหญ่บ้านมักจะเสนอคนของตนเป็นกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติจำนวนคนละครึ่ง ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครผู้ใหญ่บ้าน เมื่อมีการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามระเบียบฯ แล้ว คณะกรรมการตรวจสอบฯ ได้มีการประชุมและลงมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติถูกต้องครบถ้วน เป็นไปตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการตรวจสอบฯ จึงได้รายงานผลการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครผู้ใหญ่บ้านทั้งสองรายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นด้วยจึงได้ออกประกาศผู้มีสิทธิสมัครผู้ใหญ่บ้านให้ราษฎรในหมู่บ้านทราบทั่วทั้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบแล้วแต่ไม่ได้คัดค้าน ประกาศดังกล่าว สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เดຍได้รับเลือกจากราษฎรให้ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลทรายขาว โดยดำรงตำแหน่งตั้งแต่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ครบวาระ ๕ ปี เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ เมื่อตรวจสอบหลักฐานที่แสดงพื้นความรู้เกี่ยวกับการศึกษาภาคบังคับ ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้หลักฐานใบสุทธิ (ใบแทน) เล่มที่ ๖๘๓๔ เลขที่ จ.ฉ ๖๓ ๓ ๕๓ ออกให้โดยโรงเรียนวัดหัวลำภู หมู่ที่ ๕ ตำบลหัวไทร อําเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

ก้าวไปก้าวต่อ^๑
วันนี้ ๖๘๓๔

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗ ระบุว่า เด็กชายสนใจ เกิดเกลี้ยง หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เข้าเรียนที่โรงเรียนวัดหัวลำภูเมื่อ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๘ และออกจากสถานศึกษานี้เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๖ เหตุที่ออกเพราะอยุ่เกินเขตบังคับเรียน เมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติ ประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๖ ให้ผู้ปกครองของเด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่แปดส่งเด็กนั้น เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาระนกว่าจะมีอายุย่างเข้าปีที่สิบห้า เว้นแต่เป็นผู้สอบได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่หก ตามหลักสูตรจะเห็นได้ว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อายุย่างเข้าปีที่แปด ได้เข้าเรียนโรงเรียนประถมศึกษาระนกอยุ่ย่างเข้าปีที่สิบห้า จึงออกจากสถานศึกษา เหตุที่ออก จากรายเกินเขตบังคับเรียน ดังนั้น ตามหลักฐานการจบการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงควรมี พื้นความรู้ไม่ต่ำกว่าการศึกษาภาคบังคับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีพื้นความรู้สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ เพราะมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ เป็นผู้นำครอบครัวที่ดี เสียสละเพื่อส่วนรวม อ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ และได้รับความ ไว้วางใจจากราชภูมิเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านถึง ๒ ครั้ง แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือร้องคัดค้าน ผู้สมัครผู้ใหญ่บ้าน หมายเลข ๑ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้ไปยื่นร้องคัดค้านต่อผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจสอบวุฒิการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ประกอบกับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือไปถึงศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอหัวไทร (กศน.) เพื่อสอบถามรายละเอียดกรณีดังกล่าว ซึ่งได้รับแจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้จบการศึกษา ในระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับปัจจุบัน) โดยที่ ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ไม่ได้ระบุว่าระดับใดเป็นการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย) ตามหนังสือ กศน. อำเภอหัวไทร ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๓ และได้เรียกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาสอบปากคำอีกครั้ง โดยให้ถ้อยคำว่า ตนได้เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่โรงเรียนหัวลำภู ตำบลหัวไทร อำเภอหัวไทร เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๘ และออกจากโรงเรียนวัดหัวลำภูเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๖ สาเหตุที่ ออกอยุ่เกินเขตบังคับเรียน โดยสอบไปได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เท่านั้น ซึ่งตรงกับรายละเอียด ในใบสุทธิโรงเรียนวัดหัวลำภู ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (เด็กชายสนใจ เกิดเกลี้ยง) กำลังเรียนอยู่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เข้าเรียนต่อที่ ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอหัวไทร (กศน.) ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอหัวไทร จนจบหลักสูตรประถมศึกษาเทียบได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๕

สำเนา
อนุฯ ๒๕๖๗

/มีนาคม ๒๕๕๖...

มีนาคม ๒๕๕๑ และได้นำหลักฐานการศึกษาจากศูนย์การศึกษาอุตสาหกรรมและการศึกษา ตามอัธยาศัยอำเภอหัวไทร มาสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำหนังสือเพื่อหารือไปยังจังหวัดนครศรีธรรมราชในกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ทราบว่า การศึกษาภาคบังคับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติ ประเพณีศึกษา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ คือ ต้องมีพื้นความรู้การศึกษาภาคบังคับขั้นประเพณีศึกษา ปีที่ ๖ และตามข้อเท็จจริงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ศึกษาต่อจนจบชั้นประเพณีศึกษาปีที่ ๖ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นเวลาที่พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ ใช้บังคับอยู่ โดยใช้บังคับให้เด็กที่มีอายุอย่างเข้าปีที่เจิดเข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุอย่างเข้าปีที่สิบหก ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในขณะนั้นมีอายุ ๓๑ ปี ยอมไม่ตกลอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนั้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามในการเป็นผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา ๑๒ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๔๗

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบบันทึกคำแฉลงกรณี เป็นหนังสือของตุลาการผู้แฉลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่างดำเนินผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลทรายขาว ออำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ จะครบวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี ในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีประกาศอำเภอหัวไทร เรื่อง การเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลทรายขาว ออำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ กำหนดให้วันที่ ๒๕ - ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เป็นวันรับสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน และกำหนดให้วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นวันเลือกผู้ใหญ่บ้าน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งอำเภอหัวไทร ที่ ๒๕๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัคร รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ปรากฏว่ามีผู้มาสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ๒ คน ได้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้หมายเลขประจำตัวผู้สมัครหมายเลข ๑ และผู้ฟ้องคดีได้หมายเลข ๒ คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ได้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัคร ทั้งสองว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนและรายงานผลการตรวจสอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ

กมลกรกุล
ลง ๖๙๖๘

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประกาศอำเภอหัวไทร เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ (แบบ พ.ย.๔) ของผู้สมัครหัวส่องคน โดยได้ระบุในประกาศว่า หากผู้ใดเห็นว่าผู้ยื่นสมัครรับเลือกผู้ใหญ่บ้านรายใดเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ให้ยื่นคำคัดค้านต่อคณะกรรมการตรวจสอบภายในหัววันนับแต่วันปิดประกาศดังกล่าว เมื่อครบกำหนดแล้วไม่มีผู้ใดยื่นคำคัดค้าน ต่อมาในการเลือกผู้ใหญ่บ้านเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ผลปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้สมัครหมายเลข ๑ ได้คะแนนสูงสุด เป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งอำเภอหัวไทร ที่ ๒๘๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้ใหญ่บ้าน ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ต่อมากลุ่มฟ้องคดีได้ยื่นคำร้อง ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ คัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำรูปภาพของนายสมใจ ปานเจน ขึ้นป้ายว่าจะแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หักที่นายสมใจ เป็นผู้ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับภูมิลำเนาหรือถินที่อยู่ เป็นการกระทำเพื่อหวังผลทางคะแนนเสียง ซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ขอให้การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นโมฆะ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงหัวส่องฟ่ายแล้ว ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้สำคัญผิดในข้อกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงขอยุติเรื่องไม่ติดใจความจึงได้ทำบันทึกการยุติเรื่องดังกล่าว ตามบันทึกฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ต่อมากลุ่มฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีกว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติของการเป็นผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจากไม่จบการศึกษาภาคบังคับ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาвинิจฉัยในเรื่องดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาคุณสมบัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อีกครั้งหนึ่ง จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามในการเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาล

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลลหาราษฎรา อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามคำสั่ง อำเภอหัวไทร ที่ ๒๘๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกหนังสือสำคัญการเป็นผู้ใหญ่บ้านให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

คำพิพากษา
จำนวนหน้า

/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๒ (๔) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ มีพื้นความรู้ไม่ต่างกว่าการศึกษาภาคบังคับ หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวนามีต่างกว่าการศึกษาภาคบังคับ เว้นแต่ในท้องที่ได้ไม่อาจเลือกผู้มีพื้นความรู้ดังกล่าวได้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อาจประกาศในราชกิจจานุเบกษายกเว้นหรือผ่อนผันได้ และมาตรา ๑๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า ผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้ ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ ประกอบกับมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.๒๕๒๓ บัญญัติว่า ให้ผู้ปกครองของเด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่แปดสิบเด็กนั้นเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาจนกว่าจะมีอายุย่างเข้าปีที่สิบห้า เว้นแต่เป็นผู้สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่หก ... มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.๒๕๒๓ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า “การศึกษาภาคบังคับ” หมายความว่า การศึกษาชั้นปีที่หนึ่งถึงชั้นปีที่เก้า ของการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เกิดเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๑๑ เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่โรงเรียนวัดหัวลำภู ตำบลหัวไทร อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๘ และออกจากโรงเรียนดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๖ โดยสอบไล่ได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีพื้นความรู้ต่างกว่าการศึกษาภาคบังคับที่กำหนดให้ต้องเป็นผู้สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.๒๕๒๓ ที่ใช้บังคับในขณะนั้น แม้ต่อมานาย พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะเข้าได้เรียนต่อที่ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอหัวไทร และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๑ แล้วก็ตาม แต่ในขณะนั้นพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.๒๕๒๓ ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๕๕ บัญญัติว่า “การศึกษาภาคบังคับ” หมายความว่า การศึกษาชั้นปีที่หนึ่งถึงชั้นปีที่เก้าของ การศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ หรืออื่นยังหนึ่งคือต้องจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จึงจะถือว่าจบการศึกษาภาคบังคับ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จึงไม่อาจอ้างได้ว่าจบการศึกษาภาคบังคับตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ

สำเนา
ฉบับ
ที่๔๘๘๘

/พ.ศ. ๒๕๕๕ ...